

DOSAR NR.32632/4/2013

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORULUI 6 BUCUREȘTI
- SECȚIA CIVILĂ -
SENTINȚA CIVILĂ NR. 4576
Ședința publică din data de 12.06.2015
Instanța constituită din:
PRESEDINTE Bossenmayer Lavinia
GREFIER Zaharia Florina

Pe rol soluționarea cauzei civile având ca obiect obligația de a face privind pe reclamanta Asociația Salvați Bucureștiul în contradictoriu cu pârâții și

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă reclamanta, prin apărător care depune la dosarul cauzei împuternicirea avocațială și pârâții, prin apărător care depune la dosarul cauzei împuternicirea avocațială.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că prezenta cauză are ca obiect obligația de a face, aflându-se la primul termen de judecată.

Instanța dispune completarea citativului și cu pârâțul

La interpelarea instanței cu privire la evaluarea lucrărilor de reconstruire a imobilului, reclamanta, prin apărător arată că prezenta cerere este neevaluabilă în bani, iar o eventuală considerare în sensul că valoarea obiectului cauzei este reprezentată de valoarea pe care au avut-o imobilele înainte de a fi demolate este neadevărată, apreciind că trebuie raportat la dreptul pe care reclamanta îl deduce judecății, acesta fiind un drept nepatrimonial. Mai arată că prin statutul reclamantei aceasta protejează patrimoniul, iar acea protecție a patrimoniului se încadrează în protejarea mediului, or dreptul la un mediu sănătos este un drept nepatrimonial.

Pârâții, prin apărător invocă excepția necompetenței materiale a Judecătorei Sector 6 București având în vedere natura litigiului de contencios administrativ, iar în subsidiar a valorii, depunând la dosarul cauzei concluzii scrise, precum și practică judiciară. Cu privire la natura litigiului solicită a se avea în vedere că Judecătoria Sector 4 București a stabilit că excepția de nelegalitate este un veritabil capăt de cerere reprezentat de acțiunea în anulare a autorizației de construire, situație în care în mod evident competentă să soluționeze cauza este Secția de Contencios Administrativ a Tribunalului București. Cu privire la valoare solicită a se avea în vedere faptul că există menționat în cuprinsul autorizației de construire valoarea lucrărilor la 20.000.000 lei, ceea ce depășește pragul de 200.000 lei reglementat de noile dispoziții ale NCPC în favoarea judecătorei, astfel încât, în cazul în care instanța va aprecia că este vorba despre un litigiu civil și nu de unul de contencios administrativ, competentă să soluționeze prezenta cauză este o secție civilă a Tribunalului București. Mai arată că este vorba despre o acțiune evaluabilă în bani ceea ce determină caracterul evaluabil în bani și nu are nici o relevanță calitatea reclamantei de Asociație pentru protejarea patrimoniului

ci importanță are obiectul dedus judecății. Mai arată că reclamanta a solicitat obligarea de a reconstrui un imobil, iar o asemenea acțiune care are efecte patrimoniale nu ar fi bazată pe un drept patrimonial, astfel încât prezenta cauză trebuie să fie soluționată de către Tribunalul București.

Reclamanta, prin apărător solicită respingerea excepției, având în vedere și faptul că reclamanta a introdus mai multe acțiuni, care au un obiect similar, respectiv obligarea la reconstruirea unor imobile demolate în baza unor autorizații de desființare emise pentru a se pune în executare o

hotărâre. Mai arată că sunt procese în legătură cu această situație și la Cluj de către două Asociații, iar discuțiile au fost în egală măsură, respectiv dacă instanța de civil este competentă, iar prin regulatorul de competență s-a pronunțat în mod definitiv asupra faptului că Judecătoria Cluj, Secția Civilă este competentă să se pronunțe pe acea acțiune, depunând în acest sens practică judiciară. Prin urmare Curtea de Apel Cluj, în două cauze diferite a statuat asupra caracterului neevaluabil în bani al acțiunii și asupra competenței materiale a Judecătorei. De asemenea, prin sentința 2858 Tribunalul București a statuat că obiectul cererii este neevaluabil în bani, întrucât raportat la dreptul dedus judecării, acesta nefiind evaluabil în bani, iar nu prin prisma faptului că reclamanta este un ONG care își dorește să protejeze mediul, ci prin prisma faptului că reclamanta prin ceea ce face nu obține nici un folos patrimonial și solicită protejarea dreptului la un mediu sănătos, din care face parte și protecția patrimoniului construit. Mai arată că acțiunea are o excepție de nelegalitate invocată, însă astfel cum prevede art. 4 din Lg 554/2004 privind contenciosul administrativ, excepția de nelegalitate poate fi invocată în cadrul oricărui tip de proces, însă nu transformă acțiunea în contencios administrativ, având în vedere că acel capăt de cerere cu care a fost investită instanța este cel de reconstruire, iar cel de nelegalitate nu este cel care dă natura acțiunii. Mai arată că a invocat și faptul că demolările s-au realizat fără avizele acesta fiind un fapt ilicit prin sine. Totodată, arată că Tribunalul București a făcut o analogie care este elocventă, întrucât în situația în care se dorește obligarea pârâtului la publicarea unei desființări pentru acoperirea prejudiciului de imagine a reclamantului, chiar dacă acțiunea valorează o sumă este cuantificabilă în bani, nu transformă acțiunea reclamantei într-o acțiune evaluabilă în bani, întrucât nu se dorește protejarea unui drept patrimonial ci a unui drept nepatrimonial. Pentru aceste motive apreciază că Judecătoria Sector 6 București, Secția civilă este competentă să soluționeze prezenta cauză.

Pârâții, prin apărător solicită a se avea în vedere încheierea pronunțată de Judecătoria Sector 4 București, prin care s-a admis excepția necompetenței, apreciind că ar trebui să se nască un conflict negativ de competență, având în vedere că Tribunalul București la rândul său și-a declinat competența. Totodată arată că s-a stabilit că cererea de chemare în judecată are două capete de cerere, respectiv anularea autorizației de construire cu obligarea Municipiului București de a reconstrui imobilului, apreciind că nu se poate face nicio analogie cu privire la o hotărâre pronunțată de o altă instanță de la Cluj, solicitând a se avea în vedere practica judiciară depusă la acest termen de judecată, prin care Judecătoria Sectorului 6 București a declinat cauza la Tribunalul București, Secția de Contencios Administrativ.

Reclamanta, prin apărător arată că Judecătoria Sector 4 București a stabilit că sunt două capete de cerere, însă Tribunalul București a stabilit că este un singur capăt de cerere. Totodată, solicită a se avea în vedere hotărârile pronunțate de către Curtea de Apel Cluj prin care s-a stabilit că acțiunile formulate de reclamantă sunt neevaluabile în bani și de competența Judecătorei. Totodată solicită a se avea în vedere și cererea de reexaminare, formulată ca urmare a faptului că instanța a pus în vedere reclamantei să precizeze valoarea obiectului cererii, reclamanta formulând o cerere de reexaminare întrucât reclamanta a precizat că valoarea obiectul nu este evaluabil în bani, iar prin toate argumentele, inclusiv natura civilă a cauzei, instanța de reexaminare a constatat că obiectul nu este evaluabil în bani. Mai solicită a se avea în vedere și doctrina, în sensul că cel care dă natura este dreptul reclamantului și nu ceea ce se întâmplă, în cauza de față acțiunile de reconstruire.

La interpelarea instanței, părțile arată că problema competenței sau necompetenței teritoriale, în cadrul acestui dosar, nu s-a pus în discuție de către Tribunalul București.

Reclamanta, prin apărător arată că este vorba de o competență alternativă, fiind vorba de sediul reclamantei sau sediul pârâtului.

Pârâții, prin apărător arată că competența alternativă la sediul reclamantului sau al pârâtului, este incident într-un proces de Contencios Administrativ, având în vedere și faptul că dispozițiile

Judecătoria Sectorului 4 București nu au fost desființate. Mai mult decât atât, arată că obiectul acțiunii are natura de Contencios Administrativ având în vedere că se solicită repararea unui prejudiciu prin emiterea unui act administrativ, iar orice cenzurare a unui astfel de act nu poate fi analizat decât de către instanța de contencios administrativ.

Reclamanta, prin apărător arată că art. 111 NCPC conferă competență teritorială alternativă cu o instituție publică într-un proces civil.

Instanța rămâne în pronunțare asupra excepției necompetenței materiale a instanței.

I N S T A N T A

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată inițial pe rolul Judecătoria sectorului 4 București sub nr. 21362/4/2013 la data de 11.12.2013, reclamanta Asociația Salvați Bucureștiul a solicitat în contradictoriu cu obligarea acestuia la reconstruirea pe amplasamentul pe care se găsea înainte de demolare, imobilului din str. nr. București, desființat pe baza autorizației de desființare nr. 597/8 decembrie 2010, reconstruire ce reprezintă repararea prejudiciului adus de pârâtă prin demolarea ilegală.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta a arătat că în speță sunt întrunite condițiile răspunderii civile delictuale, desființarea nelegală aducând prejudicii unei zone construite protejate și unei zone de protecție a monumentelor istorice. Desființarea clădirii s-a produs fără avizul Prejudiciul alegat constă în distrugerea zonei de protecție a unui monument istoric, nr. și a unei zone construite protejate, Zona construită protejată nr. 2

Reclamanta a arătat că interesul său în promovarea prezentei acțiuni derivă din legislația privind protecția mediului și cea privind protecția patrimoniului ca parte a protecției mediului. Obiectul cauzei, s-a subliniat în finalul acțiunii este protecția patrimoniului.

În dovedirea acțiunii s-au anexat înscrisuri.

Odată cu înregistrarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat și excepția de nelegalitate a autorizației de construire/desființare nr. 597/8 decembrie 2010.

Prin precizările anexate la fila 144 din dosar, la data de 18 aprilie 2014 reclamanta a arătat că obiectul acțiunii sale nu este evaluabil în bani, dreptul alegat nefiind evaluabil, ținând exclusiv de protecția mediului, fără a se urmări un folos material pentru Asociație.

Pârâtii și au depus la data de 16 iulie 2014 întâmpinare prin care au invocat excepția necompetenței materiale a instanței, cea a prescripției, a inadmisibilității acțiunii, a lipsei de obiect a excepției de nelegalitate, a lipsei de calitate procesual activă, iar pe fond s-a solicitat respingerea acțiunii ca nefondate.

Prin sentința civilă nr. 10262 din 25 noiembrie 2014 Judecătoria sectorului 4 București a admis excepția necompetenței sale materiale și a declinat judecarea cauzei în favoarea Tribunalului București secția a II a.

În esență, pentru a proceda în acest fel, prima instanță a recalificat excepția de nelegalitate invocată de reclamantă drept un capăt de cerere principal al acțiunii sale și a apreciat că în funcție de acesta se impune stabilirea competenței materiale a instanței, în favoarea celei specializate de contencios administrativ.

Prin sentința civilă nr. 2858/20.04.2015 pronunțată de către Tribunalul București, secția a II a în dosarul nr. 1694/3/2015 s-a admis excepția necompetenței materiale a Tribunalului și s-a dispus declinarea cauzei în favoarea Judecătoria Sector 6 București.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 08.05.2015 sub nr. 32632/4/2013.

Analizând excepția necompetenței materiale a Judecătoriei Sector 6 București, instanța o apreciază ca fiind întemeiată, pentru următoarele considerente:

Prin prezenta acțiune reclamanta a investit instanța cu o cerere constând în obligarea pârâtului la reconstruirea imobilului situat în București str. Buzești nr. 5 sector 1.

Având în vedere obiectul cererii precum și temeiul de drept invocat de către reclamantă de care instanța este ținută în virtutea principiului disponibilității, instanța constată că natura litigiului dintre părți este una civilă și nu una de contencios administrativ.

Sub acest aspect, instanța constată că excepția de nelegalitate poate fi invocată de către orice parte interesată potrivit art. 4 din Legea nr. 554/2004, și nu doar de către pârât. În consecință, instanța apreciază că excepția de nelegalitate invocată de către reclamantă nu se impune a fi calificată drept capăt separat de cerere.

Astfel, dat fiind *caracterul civil* al acțiunii formulate de către reclamantă având ca obiect obligație de a face, instanța constată că, în cauză, competența materială de soluționare a cauzei are a fi stabilită în funcție de caracterul evaluabil sau neevaluabil în bani al obiectului cererii.

Sub acest aspect, instanța constată că reclamanta a solicitat obligarea pârâților la reconstruirea imobilului situat în București str. nr. sector obligație de a face cu *caracter evaluabil în bani*.

Așadar, instanța constată că acțiunea civilă are ca obiect, de regulă, protecția unui drept sau a unui interes pentru realizarea căruia calca justiției este obligatoric. Obiectul acțiunii se concretizează și nuanțează prin mijlocul procesual folosit, obiectul cererii de chemare în judecată constituindu-l pretenția concretă a reclamantului.

Potrivit cu natura și obiectul dreptului exercitat, pot fi distinse acțiuni extrapatrimoniale și acțiuni patrimoniale. Acțiunile patrimoniale sunt cele care au un conținut economic, pe când acțiunile extrapatrimoniale corespund unor drepturi subiective indisolubil legate de persoana titularului lor, indiferent dacă este persoană fizică sau juridică, drepturi fără conținut economic, deci drepturi personale nepatrimoniale.

Întrucât dreptul subiectiv material constituie fundamentul acțiunii, fiind factorul configurator al acesteia, el impune și toate consecințele ce decurg de aici: calificarea acțiunii, determinarea competenței, alcătuirea completului, determinarea căii de atac.

Ca atare, se poate afirma că dreptul subiectiv ce se cere a fi protejat în justiție transferă caracterul său patrimonial sau nepatrimonial litigiului însuși și, astfel, procesul va fi evaluabil în bani ori de câte ori în structura raportului juridic de drept substanțial, dedus judecării, intră un drept patrimonial, real sau de creanță.

În consecință, ori de câte ori pe calea acțiunii în justiție se tinde a se proteja un drept patrimonial, evaluarea obiectului litigiului este posibilă și necesară.

A susține că acțiunea în reconstruirea unui imobil producătoare de consecințe patrimoniale nu are caracter evaluabil în bani înseamnă a ignora natura însăși a dreptului pe care se fundamentează acțiunea, drept care este personal și cu conținut economic.

Un drept are caracter personal, fără conținut economic și, prin urmare, neevaluabil în bani, atunci când este strâns legat de persoană, servind la individualizarea acesteia în cadrul societății sau al familiei: dreptul la viață, la sănătate și integritate fizică și morală, la libertate, la onoare, cinste, reputație, dreptul la nume și la domiciliu etc.

Or, dreptul a cărui valorificare se urmărește prin acțiunea de față produce efecte patrimoniale, neputând fi integrat drepturilor personale nepatrimoniale menționate anterior.

Caracterul patrimonial al acțiunii subzistă indiferent de formularea unor pretenții accesorii privitoare la repunerea părților în situația anterioară și fără a fi condiționat de scopul intrinsec urmărit de către reclamant. Astfel, invocarea necesității conservării mediului și a patrimoniului național nu

sunt de natură a schimba efectele patrimoniale care s-ar produce în eventualitatea admiterii acțiunii sau a respingerii acesteia.

Față de aceste considerente instanța apreciază că obiectul acțiunii astfel cum a fost formulat de către reclamantă este evaluabil în bani, solicitându-se obligarea pârâtei la reconstruirea unui imobil care au fost dărâmat. Astfel, prin această cerere nu se urmărește un drept care are caracter personal, fără conținut economic și, prin urmare, neevaluabil în bani, nefiind strâns legat de persoană, servind la individualizarea acesteia în cadrul societății sau al familiei: dreptul la viață, la sănătate și integritate fizică și morală, la libertate, la onoare, cinste, reputație, dreptul la nume și la domiciliu etc.

În consecință, instanța reține că în speță nu sunt incidente dispozițiile art. 94 pct. 1 lit. h) NCPC care prevăd că judecătoriile judecă cererile privind obligațiile de a face sau de a nu face neevaluabile în bani, indiferent de izvorul lor contractual sau extracontractual, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe, apreciind că cererea constând în obligarea pârâtului la reconstruirea imobilului situat în București str. nr. sector este o obligație de a face care este evaluabilă în bani.

Sub aspectul *valorii obiectului litigiului*, instanța constată că aceasta este în cuantum de 20.000.000 lei, astfel cum rezultă din Autorizația de construire/desființare nr. 597/08.12.2010 (fila 97), astfel încât instanța constată că aparține Tribunalului București competența materială în calitate de instanță de drept comun față de dispozițiile art. 95 pct. 1 NCPC rap. la art. 94 pct. 1 lit. j) NCPC.

În ipoteza în care se va aprecia că prezenta cauză este de competența judecătoriei, instanța apreciază că Judecătoria Sectorului 4 București este competentă *din punct de vedere teritorial*.

Sub acest aspect, instanța constată, contrar celor reținute de Tribunalul București, că Judecătoria Sectorului 4 București a fost legal sesizată din punct de vedere teritorial având în vedere dispozițiile art. 111 NCPC potrivit cărora cererile îndreptate împotriva statului, autorităților și instituțiilor centrale sau locale precum și a altor persoane juridice de drept public pot fi introduse la instanța de la domiciliul sau sediul reclamantului ori la instanța de la sediul pârâtului.

Rezultă, astfel, că reclamantul avea dreptul de a alege între instanța de la sediul său (sector 4 – fila 15) și cea de la sediul pârâților (sector 6), acesta alegând prima variantă în concordanță cu dispozițiile art. 111 NCPC, Judecătoria Sectorului 4 București fiind legal sesizată.

Mai mult, instanța constată că Judecătoria Sectorului 6 București nu a fost legal sesizată de către Tribunalul București cu soluționarea prezentei cauze în condițiile în care pârâții nu au invocat excepția necompetenței teritoriale prin întâmpinare potrivit art. 130 alin. 3 NCPC, competența teritorială relativă definitivându-se, în consecință.

Pentru aceste considerente, instanța va admite excepția necompetenței material și va declina competența materială de soluționare a cererii în favoarea Tribunalului București și, față de dispozițiile art. 133 pct. 2 NCPC, va constata ivit conflict negativ de competență și va înainta dosarul în vederea soluționării conflictului Curții de Apel București.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite excepția necompetenței materiale a Judecătoriei Sector 6 București.

Declină competența de soluționare a cauzei privind pe reclamanta ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL, cu sediul ales în sector 5, București, DR. MIHAIL MIRINESCU, nr. 12, et. 1, ap. 3 în contradictoriu cu pârâții și
, ambii cu sediul în sector București, nr.
în favoarea Tribunalului București.

Constată ivit conflict negativ de competență și înaintează dosarul în vederea soluționării conflictului Curții de Apel București.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 12.06.2015.

PREȘEDINTE,

GREFIER,
CONFORM CU
ORIGINALUL

Red. B.L./Teh. Z.F./2015